597/00

Den 3. juli 2000 blev i sag nr. 52.102:

xxxxxx xxxxxxxxxxx
xxx xxxx xxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til forsikringsbetingelsernes bestemmelse 11.1.5., som er sålydende: "**Forsikringen dækker ikke: ... 11.1.5. Selvforskyldt beruselse, m.v.** Ulykkestilfælde, der – uanset sindstilstand eller tilregnelighed – er fremkaldt af forsikrede med foræt, ved grov uagtsomhed, slagsmål, under selvforskyldt beruselse eller under påvirkning af narkotika og andre lignende giftstoffer."

Klageren anmeldte den 11/10 1999, at han den 29/11 1998 havde beskadiget sin hofte, idet han var faldet ud over et gelænder fra en svalegang på 1. sal.

Selskabet indhentede bl.a. politirapport, og af denne fremgår bl.a.: "Ved vor ankomst til stedet så vi en person, der lå på fortovet på det angivne sted. Han blødte kraftigt fra hovedet, men var ved bevidsthed, dog uden at det var muligt at få kontakt til ham. En tilfældigt forbipasserende brandmand i civil ... havde lagt personen i aflåst sideleje. Personen havde ingen legitimationspapirer på sig. På stedet traf vi desuden en beboer fra ejendommen, S.R., der oplyste, at han kort forinden havde set den tilskadekomne gå

forvirret eller beruset rundt og banke på dørene på ejendommens 1. sal. ... S.R., der bor på 1.sal ... i ejendommen, forklarede, at han lige er flyttet til adressen og endnu ikke har fået foretaget adresseændring i FR. Han forklarede, at han kl. ca. 1640 var i sin lejlighed, da der blev banket på døren. Da han åbnede, så han den nu tilskadekomne person, der stod udenfor. Personen virkede påvirket af alkohol eller stoffer, idet han gik forvirret omkring og ligesom 'spjættede'. Han mumlede noget uforståeligt om en kammerat og gik videre hen og bankede på en anden dør. Afhørte lukkede døren igen og gik ind i lejligheden. Nogle få minutter senere forlod afhørte lejligheden, da han havde et ærinde i byen. Da han kom ned foran ejendommen, så han personen, der kort før havde banket på hans dør, ligge på jorden med kraftige blødninger fra hovedet. Han skyndte sig ind i en nærliggende bodega, hvor han fik personalet til at tilkalde Falck, hvorefter han løb tilbage til personen. Der var nu kommet en tilfældigt forbipasserende brandmand i civil forbi, der havde lagt personen i aflåst sideleje. Afhørte bemærkede, at der på svalegangen på 1. sal mellem reposet og gelænder sad en badesko, formentlig den højre, der var mage til den, der lå på jorden tilhørende den tilskadekomne. Skoen sad på ydersiden af reposet med hælkappen stukket ind under gelænderet og vristkappen på ydersiden af reposet, således at det måtte anses for sandsynligt, at personen havde stået på ydersiden af svalegangen og var sprunget eller faldet ned. Afhørte havde hentet skoen og fået den med den tilskadekomne. Afhørte forklarede, at han ikke havde set andre personer på svalegangen og at man kun kan komme ind i ejendommen med nøgle."

Selskabet indhentede endvidere journaludskrift fra Hvidovre hospital, af hvilken bl.a. fremgår, at klageren har en psykiatrisk anamnese med flere tilfælde af depressioner samt indlæggelser på psykiatriske afdelinger. Den 4/3 1999 har klageren endvidere ytret ønske om genindlæggelse på en psykiatrisk afdeling, hvilket skete den 8/3 1999, bl.a. på grund af suicidale ønsker.

I klageskrivelsen til nævnet af 21/12 1999 har klageren bl.a. anført: "Til baggrund for ikke at udbetale erstatning i mit ulykkesforløb, lægges til grund, at det er sket i påvirket tilstand, eller i suicidalt øjemed. Jeg har forklaret at jeg på 1. sals svalegang glider i noget glat og på den måde falder ned fra svalegangen. På hospitalet angiver jeg, at jeg ikke er sprunget i suicidal øjemed. I politirapporten fremgår det at ingen har set hvordan

ulykken er sket. På opfordring af politiet bliver der lavet en analyse-erklæring, som viser at jeg på ingen måde er påvirket."

I selskabets skrivelse af 21/1 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "Med hensyn til klagerens forudbestående habituelle tilstand ønsker vi konkret at henvise til de lægelige akter. Af politirapporten fremgår det, at J.J. [klageren] er fundet liggende på fortovet ... ud for nr. 238, hvilket er J.J.'s bopæl. Vi har lagt vægt på vidnet S.R.'s forklaring angående J.J. 's tilstand, da han havde banket på vidnets dør få min. før, vidnet fandt J.J. liggende på fortovet. J.J. virkede ifølge vidnet påvirket af alkohol eller stoffer, idet han gik forvirret omkring og ligesom 'spjættede' og mumlede noget uforståeligt. Endvidere har vi lagt vægt på, at skoen sad på ydersiden af reposet med hælkappen stukket ind under gelænderet og vristkappen på ydersiden af reposet, således at det måtte anses for sandsynligt, at personen havde stået på ydersiden af svalegangen og derfor var sprunget ud. Vidnet havde ikke set andre personer på svalegangen og oplyste, at man kun kan komme ind i ejendommen med nøgle. Ved undersøgelsen på hospitalet blev der fundet 1 g hash i J.J.'s sok. Analyse-erklæringen i rapporten omhandler alene en undersøgelse af alkohol-indtaget, så rapporten er ikke relevant set i forhold til indtagelse af medicin eller euforiserende stoffer. Vi har den 20/1 2000 haft telefonisk kontakt til Hvidovre Kommune, ... og talt med ingeniør ... Denne oplyser på forespørgsel, at rækværk på altan og svalegange skal være min. 1,2 m høj. Bygningsreglementet kap. 4.2.4 stk. I. Åbninger skal være 12 cm brede og vandrette. Ingeniør ... oplyser, at man af sikkerhedshensyn ikke dispenserer fra nævnte regler. Vi finder således klagerens forklaring om, at han er gledet på gangarealet, og faldet ud over rækværket for usandsynligt. På baggrund af ovennævnte og sagens samlede materiale, tillader vi os at fastholde vor afvisning af sagen, hvilket er set under henvisning til forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelser i afsnit 2, punkt 11.1.5."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at det ikke er sandsynligt, at klageren kunne falde ned fra svalegangen ved at snuble. Nævnet må efter det oplyste lægge til grund, at klageren i suicidaløjemed er sprunget ned fra svalegangen. Selv om dette muligt skyldes klagerens sindstilstand, kan nævnet ikke pålægge selskabet at yde erstatning, da selskabet har forbeholdt sig

ansvarsfrihed for skader forvoldt ved forsæt og grov uagtsomhed uanset klagerens sindstilstand, jf. forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen